

СТЕНОГРАФСКИ БЕЛЕШКИ

Од четвртото продолжение на Педесет и петтата седница
на Собранието на Република Македонија,
одржана на 26 март 2004 година

Седницата се одржа во салата за седници на Собранието на Република Македонија со почеток во 16,15 часот.

Седницата ја отвори и со неа раководеше господин чупчо Јордановски, претседател на Собранието на Република Македонија.

ЉУПЧО ЈОРДАНОВСКИ;

Продолжуваме со работа по 55-та седница на Собранието на Република Македонија.

Пратениците Лилјана Поповска, Славица Грковска, Рафет Муминовик, Трифун остовски, Али Ахмети, Назми Беќири, Марјан Ѓорчев, Љубчо Георгиевски, Љупчо Балковски, Сашко Кедев, Љубе Бошковски, Никола Груевски, Петар Наумовски, Орданчо Тасев, Илија Китановски, Ганка Самоиловска-Цветанова, Неждет Мустафа, Тито Петковски, Ангелка Пеева Лауренчик, Хисни Шакири ме известува дека од оправдани причини не се во можност да присуствуваат на седницата.

Бевме на точката 24 - Предлог за донесување на закон за изменување и дополнување на Законот за кривична постапка.

Продолжуваме со претресот.

Министерот имаше излагање. Таму застанавме.

Молам, кој бара збор?

За збор се јави г-динот Каме Петров, повлете.

КАМЕ ПЕТРОВ:

Благодарам.

Почитуван г-дине претседателе, почитуван г-дине министри, почитувани колешки и колеги пратеници,

Во првата фаза на постапката од донесување на законот за изменување и дополнување на Кривичниот законик, заедно со уште неколку колеги дискутиравме, давајќи на тој начин поддршка на сеопфатните промени на тој закон.

Добро е што тој текст на законот во претходните точки се усвои, најмногу поради потребата од заострување на кривичните санкции на повеќето кривични дела, а особено на оние од областа на корупцијата и организираното криминал, што сметам дека ќе влијае на стеснувањето на просторот на вршењето на овие кривични дела.

Затоа денес сакам да кажам неколку збора и за кривичното процесно право низ чии форми и постапки треба да се примени донесеното кривично материјално право или поинаку кажано добро е што денес веднаш по донесувањето на Кривичниот законик веднаш се нудат сеопфатни измени и дополнувања на кривичната постапка, бидејќи со тоа, како што беше речено се подобруваат и се доградуваат одредбите во следните неколку области:

Во делот на постапката за изземање, во делот на доставувањето на писменото до странките, во делот на постапката на присуството на обвинетиот во сите фази на постапката се мисли на кривичната постапка, се нудат одредби во зајакнувањето на позицијата на јавниот обвинител и на истражниот судија, се нудат посебни решенија и мерки во делот на таканаречените кривични дела од корупцијата и организираниот криминал. И на крајот се предвидуваат решенијата за зајакнување на координацијата на сите надлежни органи во спроведувањето на одредбите на кривичната постапка.

Посебно ги нотирав овие понудени измени и дополнувања, бидејќи сметам дека кривичната постапка е уредена како систем на процесни правила и правно пропишани форми на постапување со цел никој невин да не биде осуден односно на виновникот, да не го парафразирам ова општо начело. Но, во кодификацијата на овој закон, мислам дека со право висоско се рангирани уставните решенија за основните слободи и права на човекот и граѓаните, но овој пат очекувано на исто ниво, според мене, односно на исто рамниште се третира уште една темелна уставна вредност, а тоа е владеење на правото.

Ова го изнесувам, бидејќи мислам дека некој односи во општеството во изминатиот период се изместија во нивната основа односно истите се наоѓаат во сериозен дебаланс така што сведоци сме, бројни белосветски сторители на кривични дела од областа на организираниот криминал денеска масовно да ги злоупотребуваат овие хумани одредници од Уставот, што претставуваат темелни

уставни одредници, а вградени се како правни норми во кривично-правниот поредок. Притоа, јас не веле дека судството е ефикасно. Немојам да речам и дека судството е ажурно. Јас не констатирам дека секој судија е добар судија. Јас немам право ниту на тоа за што би ги измешал односите на самостојноста на законодавната со самостојноста на судската власт. Но, едновремено сакам да кажам дека значаен број од колегите во судството се ставени често пати во непријатна состојба да мораат да признаваат одредени права во постапката на сторители на кривични дела кои обилно ги користат и злоупотребуваат поедини одредби од досегашниот закон за кривичната постапка.

Ние имаме свежи, ако сакате и денешни примери, бројни обвинети за кои има јасни докази дека се сторители на разни криминални трансакции тешки повеќе милиони евра или сторители на незаконски или фалсификувани уписи на недвижности исто така тешки повеќе милиони евра, а кои преку злоупотреба на пример на товарот на докажување, што е на страна на обвинителството, како што е познато, или преку злоупотреба на правото на молчење на барање на изземење, доставување на писмена и тн. да влијаат на неефикасноста на судството и негово компромитирање во целина.

Со тоа мислам дека во суштина најмногу се дерогира институтот кривичната постапка да се спроведува без оддолжување. Мислам дека со тоа се вршат најразлични начини, а на штета и на товар на чесните, компетентните и непристрасните судии, на јавните обвинители, па ако сакате и на бранителите односно адвокатите. Ова дотолку повеќе што спроведувањето на постапката без оддолжување во единство со законитоста на постапката не е во колизија со квалитетот на постапката со утврдување на материјалната вистина и во тој контекст непристрасноста во пресудувањето.

Само да потсетам дека освен во меѓународните документи кои веќе се наведени во Предлогот за донесувањето на законот исто така со членот 14 став 3 точка Ц) на меѓународниот пакт за граѓанските и политичките права е поставена гаранција на обвинетото лице да му биде судено без непотребно оддолжување. Правото на обвинетото да му се суди од страна на непристрасен суд и тоа подвлекувам во разумен временски рок е утврдено и во членот 7 на Африканската повелба на ООН за правата на човекот и на народите.

Затоа реков дека во целост ги поддржувам измените што ни се нудат во овој предлог за донесување на закон кои се во функција на брзината и ефикасноста на

постапката, а особено за обвиненијата на таканаречните кривични дела кои се од областа на корупцијата и организираниот криминал.

Оттука, во овие измени и дополнувања, во оваа прилика и јас би размислил и за интервенции на пример во членот 4 став 2 алинеја 2 од основниот текст на овој закон каде што се утврдува дека за минимално право на обвинетиот за подготвување на својата одбрана му е потребно цитирам “доволно време”.

Под доволно време треба да се подразбере секое она време кое на обвинетиот му е потребно откако ќе му биде соопштен никој факт или доказ до времето кога тој треба да ја даде својата одбрана. Оваа квалификација од страна на надлежните органи на прогон и на судските органи обично се толкува како одредница за ефикасност додека истата квалификација за обвинетиот тоа претставува поим за растегнување односно растеглив рок кој како доволно време дава солидна основа за злоупотреба на останатите одредби од кривичната постапка.

Сосема е јасно дека кога со одредбите на Законот за кривичната постапка децидно не е пропишан таков рок обврска на судот е на обвинетиот да му обезбеди доволно време за подготвување на одбраната што претставува и право на обвинетото лице. Но, иако се подразбира дека минимум време треба да претставува разумниот рок или 8 дена, а во скратена постапка 3 дена, мислам дека доколку тоа не се вгради во кривичната постапка, тогаш тоа може и понатаму да остане еден од основите за оддолжување на постапката односно пролонгирање на целокупната кривична постапка.

Притоа не заговарам интервенцијата да биде задолжителна во основното начело односно во членот 4, туку мислам дека тоа може да се направи и во делот на нормите за забрзувањето на постапката, односно во членот 159 во делот на одбраната на обвинетиот член 63-71, член 116, член 161 и тн.

Освен овие мои заложби сакам да се задржам на уште еден аспект.

Имено, со новиот закон за јавното обвинителство и сега со овие решенија во кривичната постапка во значителна мера се зајакнува позицијата на овој државен орган. Со тоа, според мене, се зајакнува позицијата на јавниот обвинител во преземањето на гонењето на кривичните дела, но се зајакнува и принципот на легалитет во постапувањето по овие кривични дела. Посебно во делот на кривичните дела корупцијата и организираниот криминал.

Според тоа, ова значи дека доколку постојат докази дека е сторено кривично дело кое се гони по службена должност јавниот обвинител е должен да презема

дејствија во кривичната постапка. Во тоа со право го препознавам правото на легалитет, но не и овластување на јавниот обвинител на правото на опортунитет односно дали треба или не треба да поднесе барање за преземање на дејствие во кривичната постапка.

Ваквите измени и ваквите одредби може да се каже дека беа и очекувани од граѓаните во ова време зашто кривичните дела кои беа извршени во изминатиот период во општеството мислам дека се доволен основ за менување и заострување на законските прописи за што државата е исправена пред одговорноста успешно да се справува со овие кривични дела и нивните сторители.

Затоа, ако сакаме да бидеме доследни на овој започнат курс, треба да одговориме на прашањето присутно во изминатите неколку периоди, а тоа е што со оние основани сомневања, поднесени кривични пријави и докази за кои јавното обвинителство подолго време не поднесувало барања за поведување на кривична постапка пред надлежниот суд и притоа не се изјаснило дали ќе се гони.

Со еден нов став треба да се уреди и оваа досегашна пракса.

Еве во најкуси можни црти се осврнав само на неколку сегменти од предлогот за донесување на овој закон, кој реков ќе го поддржиме. Благодарам.

ЉУПЧО ЈОРДАНОВСКИ:

Благодарам господине Петров.

Господине Караџоски, вие сте на ред, 35 минути има до 17,00 часот, мислам дека ќе ви биде доволно.

Не, сакам 10 минути порано од 17,00 часот да завршиме, затоа што имам обврски, од прилика имате 25 минути. Повелете.

ЖАРКО КАРАЏОСКИ:

Потполно доволно претседателе, нема да должам, немам таква намера, меѓутоа мора нешто да се каже, ова е витален закон, суштински закон и би требало, барем ние што сме правници, нешто да кажеме.

Веднаш на почетокот, бидејќи е прва фаза Предлог за донесување на закон, како и кога се носеше Кривичниот закон така и сега односно измените и дополнувањата, мора да искажам забелешка дека предлагачот можеше да се потруди да ни достави комплетно нов закон за кривична постапка, затоа што навистина измените и дополнувањата се доста обемни и не само обемни, туку и доста суштински што на некој начин ја менува целата слика за кривичната постапка

и би било добро да го добиеме како една целина. Пречистен текст можеби ќе следи, но тоа е сосема друга работа отколку да имаме еден нов закон. Но, добро, сега Владата се одлучила вака како што се одлучила, тоа нема да претставува никаков проблем во неговата примена, но веројатно понатаму ќе следи нов закон.

Инаку, мора да напоменам дека главните измени и дополнувања на овој закон се должат на неколку сегменти. Тоа е делот во кривичната пријава каде сега носи наслов Предистражна постапка, тоа е делот каде се зборува за притворот, тоа е делот за мерките за обезбедување во надлежностите на јавниот обвинител каде сега има зголемување на таквите надлежности. Имаме постапка која до сега не постоеше, тоа е постапка за заштита на сведоците, има постапка како нова постапка во рамките на кривичната постапка тоа е постапка за кривична одговорност на правните лица што исто така не постоеше и има измени и во обезбедувањето и одземањето на предметите и имот, нормално согласно оние измени кои следеа во кривичниот законик и во главниот претрес каде и во донесувањето на пресудите каде сега имаме некои новини да речеме една од тие донесување на пресуда без главен претрес, куќниот затвор, постапка за утврдување на таа работа и тн, да не должам многу.

Сепак ќе се задржам на неколку одредби од овој закон со неколку конкретни забелешки што би сакал да ги кажам сега да ги има предлагачот во предвид кога ќе ја изработува втората фаза.

Инаку, на почетокот да ја расчистиме дилемата по однос на потребата и по однос на тоа дали треба овој закон да се донесе или не, апсолутно нема спор, и ние го поддржуваме тој став, сме да се донесе тој закон, особено ако се земе во предвид дека веќе имаме одредени работи кои мора односно значи мора да пристапиме кон една ваква измена, пред една недела го усвоивме Кривичниот законик односно измените и дополнувањата кои неминовно наметнуваат потреба да се донесе и овој закон. Меѓутоа, тука се јавува една колизија во Кривичниот законик усвојувајќи го утврдивме кривични дела, одговорности на правните лица што сега фактички тој закон е на сила, а од друга страна денеска носиме прва фаза на кривичната постапка каде утврдуваме постапка, односно предвидуваме како треба таа постапка да се одвива, што можеби за овој период до донесување на овој закон ќе биде една празнина. Јас не сум забележал во завршните одредби дали тој рок на примената на постапката и кривичното дело кое е утврдено за правните лица треба да се усогласи со определен временски период.

Да почнам со кривичната пријава поточно предистражната постапка. Факт е дека одредбите кои се однесуваат за извршување на задачите на Министерството за внатрешни работи во делот на откривањето на сторителите и во делот на нивниот прогон има доста новини и оние стари работи преработени така што можеме да ги сведеме на оние членови што овде се ставени, а веднаш би употребил неколку работи односно би искажал неколку дилеми.

Во членот 49 став 2 кој суштински се менува од претходниот став што се МВР може, кои права ги има во извршување на задачите, во точка 2 каде се зборува МВР може да употреби разумна сила само како крајно средство ако е нужно. Мене ми е суптилен овој израз “разумна сила”, се поставува прашање што е разумна, што е неразумна сила и кој може да го дефинира и на крајот на краиштата ќе утврди при секоја конкретна примена на овој став дали нешто било разумно или неразумно. Тоа е категорија кој секој субјективно може да ја проценува. Јас би сакал тоа попрецизно да се дефинира во делот кога ќе се дефинира законот.

Исто така, во истиот член каде се додаваат после ставот 2 нови ставови 3,4 и 5 веќе во ставот 5 каде се зборува дека времето за кое лицето или превозното средство можат да се задржат заради извршување на дејствието од овој член мора да се сведе на нужно потребно време, повторно одредба која не е конкретна. Пак ќе повторам што е сега “нужно потребно време”, а што е нужно непотребно време, пак е субјективна категорија која секој може различно да ја цени. Тука, според мене, што не мора да значи дека е така, да биде сведено на категорија која ќе биде јасна да не прави проблеми, дилеми во праксата

Ставот 6 почитуван министре, овде повторно се дефинира нешто што во праксата предизвикуваше големи проблеми. Морам да го прочитам ставот “заради собирање на потребни известувања МВР со писмена покана може да повикува граѓани. Во поканата мора да се наведат причините за повикувањето и поуката на правата од член 3 од овој закон”. Тоа е она популарно наречено информативен разговор, тоа е онаа одредба која навистина предизвикуваше огромни проблеми во спроведување во праксата, па мораше едно време и Уставниот суд да се произнесува што значи информативен разговор, што значи поканување, кога и како може да се прави иако во натамошните ставови се обидува предлагачот тоа да го објасни кога е присилно кога не е присилно, но не би ги читал понатаму.

Сметам дека се интересни новини ставот 8 и 9 каде се зборува токму за оваа работа односно за преземените дејствија од овој член во рок од 30 дена може да бара од истражниот суд надлежниот суд да ја испита нивната законитост. Тоа е една

одредба која постоеше во досегашниот кривичен законик, но беше нејасна одредба. Да речеме доколку она повикување популарно наречено информативен разговор или присилното приведување во МВР на сомнителните лица доколку е неосновано со овој став во рок од 30 дена да може тој кој смета дека е неоправдано повикан и задржан во МВР да може таква постапка да поведе пред истражниот судија.

Предлагачот се обидува да го поедностави, се обидува да направи една јасна дистинкција во однос на старото решение кое беше и кое правеше проблеми. Се надевам дека ваквото решение е подобро од она што беше, во секој случај.

Понатаму, голема новина е членот 142-а каде сега овластувањата што ги има МВР, а кои се однесуваат во преистражната постапка сега ја има Царинската управа и тоа за конкретно наведени кривични дела кои не би сакал да ги читам, оти ќе одземам премногу време, што сметам дека е потребно, не е некоја непотребна работа или нецелисходна, туку апсолутно потребна затоа што токму тука е проблемот.

Сега имаме доста интересни одредби, тоа се оние нови 5 члена кои доаѓаат по членот 142-а, а тоа се б) в) г) д) и е) сите 142 во членот 51 каде се зборува за посебни истражни мерки.

Сите овие посебни истражни мерки кои се наведени во членот 142-б се од оние причини кои неѓу другото е и усогласување со оној амандман 19 од Уставот кој скоро го донесовме. Меѓутоа, тука се отвора еден проблем во точка 3, тоа доаѓа став 1, каде се зборува, каде е пропишана казна затвор до 5 години за кои постои основно сомневање дека се извршители од страна на организирани групи, банди, злосторнички здруженија и тн. како посебна истражна мерка да може да се врши тајно набљудување, следење и визуелно тонско снимање на лице и предмети со технички средства.

Тоа е таа одредба која не можеше да се внесе во овој закон доколку не беше амандманот 19 донесен, затоа што такви работи не беа со Устав дозволени. Меѓутоа, морам да напомам една работа, ние, во тој уставен амандман имавме и став 2 каде што кажавме дека постапката за набљудување, следење, визуелно, тонско и тн. и тн. снимање на лица, предмети, треба да пропишано со посебен закон кој што пак ова Собрание треба да го донесе со 2/3 мнозинство. Морам да напомам дека тој закон не е донесен, воопшто ниту е процедуиран, ниту процесуиран до нас, неznam дали е во Министерството за правда поточно во Министерството за

внатрешни работи во процедура со работа, иако тоа беше и најголемиот проблем на кои се кршеа копјата во однос на донесување на амандманот.

Сега, прескокнувајќи го тој закон, а ставањето на одредба во кривичната постапка, мислам дека може да дојде до одредени злоупотреби. Надвор од она што сме се договориле, надвор од она за кое цело време обрнувавме внимание, да се стави ваква одредба, која што може сигурно да прави проблеми. Иако да речеме од тој член, членот 142-г се кажува во случаите од кои ги кажав овде тоа треба да биде само со одлука на истражен судија и тн. Јас сметам дека е потребно пред да се донесе овој закон да стапи, односно да се донесе тој закон за кој се договоривме, каде што навистина нема да создаваме никакви дилеми дека некакви злоупотреби ќе се прават.

Членот 52 почитуван министре, во измените, зборува за една интересна работа која што во нашата пракса, во нашето кривично ..

Јас би го замолил министерот ако може да слуша.

ЉУПЧО ЈОРДАНОВСКИ:

Повелете сега господине Караџоски, продолжете.

ЖАРКО КАРАЏОСКИ:

Мислам, да не зборувам по ветер.

ЉУПЧО ЈОРДАНОВСКИ:

Има и стенограми господине Караџоски.

ЖАРКО КАРАЏОСКИ:

Значи, членот 52 е навистина интересна одредба каде што се зборува дека се додаваат во оние истражни постапки, истражни дејствија што може да се прават и постапка фото-робот или може да се примени полиграфско испитување на лица, и тн. и тн. Тоа е доста познато од европското и светското законодавство, но кај нас до сега неприменето. Во секој случај тоа ќе предизвика дискусија на правниците дали таквите мерки ќе дадат решение или не, затоа што во пракса не е баш многу потврдено дека ниту правењето на фото- робот, иако можеби олеснува некои работи, ниту пак полиграфското испитување се валидни докази. Многу пати знаат да ја извртат кривичната постапка, односно целата работа, затоа што во недостиг на други докази во никој случај не можеме да се потпираме само на овие. Но, ова

решение веројатно е земено поучени од некои искуства, а тука мора да се напомене дека кај полиграфското испитување на лицата сепак мора да се води сметка и за здравјето на луѓето, за оние категории на граѓани кои во секој случај не можат да бидат подведени на такво испитување, бидејќи може штено да се одрази на здравјето.

Во членот има обид да се наброи кои лица се исклучени од таа ситуација, но секогаш може да се утврди вистинската здравствена состојба на обвинетиот, особено имајќи предвид како кај нас се спроведува истрага и многу пати Министерството за внатрешни работи како знае да ги спроведува истрагите. Така што многу лесно може да дојде до злоупотреба на овој член.

Исто така, еве, прескокнав неколку членови, но морам да напомам кај делот за гаранцијата, каде што сега се зборува дека судот може да одлучи од дадена гаранција да се наплатат имотно-правните побарувања, кога такво барање е досудено од судот. Една, навистина, нова одредба што во секој случај, според мене е позитивна, затоа што многу пати се случуваше и не само тоа, туку и она задолжување, каде што сега со измените на постапката се задолжува Кривичниот совет, покрај одлуката за кривична одговорност мора да донесе одлука и за имотно - правните побарувања што произлегуваат од тој однос, што до сега не беше случај. Тоа значи дека обично во праксата се случуваше некој да одговара, но побарувањата да не се наплатат, штетата да не се обештети, па можеби преку овој вид на гаранција, со положување на гаранција за ослободување од притвор, на овој начин да се дојде до барем надоместување на штетите што произлегуваат од кривичното дело. Тоа е едната работа што сметам дека е позитивна.

Втората работа е, сепак ќе сметам дека гаранцијата, кога ќе се нуди од страна на обвинетиот, нема да биде сфатена само како гаранција за можност некој да оди во притвор, туку сепак како една поефикасна мерка што на крајот на краиштата судовите почесто ќе ја применуваат или како што е во западниот систем, каде што гаранцијата многу почесто се применува отколку како кај нас притворот, како една од основните мерки што се за обезбедување што се даваат.

Сега тука се враќам на притворот. Има доста решенија што го регулираат притворот. Членот 186 каде што се говори за краткорочен притвор, па потоа членот 75 или 189 каде што се говори за траење на притворот и сето ова не е толку спорно, затоа што е во согласност со Уставот, меѓутоа е усогласено точно така како што треба да биде усогласено за да нема дилеми. Меѓутоа, мене една работа ми предизвикува дилема, тоа е членот 77 од измените или во членот 191 од

ставот 1 каде што се додава став 2 кој гласи: “По подигнување на обвинението притворот може да трае најмногу до една година за кривични дела за кои може да се изрече казна затвор до 15 години и до две години за кривични дела за кои може да се изрече казна затвор доживотен затвор”. Сепак сметам дека ова е преголема должина на утврдување на мерка притвор. Зошто ова го велам? Самата мерка притвор незначителна казна. Притворот е начин да се обезбеди обвинетиот да не избега и сите оние основи кои се наведени во кривичната постапка и основната цел на кривичната постапка е што побрзо и што поефикасно да се донесе пресуда. Значи, ако вие давате можност притворот да трае година и две години, значи вие давате можност од друга страна и постапката да трае долго. Тоа е едната солучија.

Второ, да ве потсетам дека и кога Уставот се носеше, не случајно се одреди една граница од 90 дена притвор што нормално важеше во истражната постапка. Значи, да правиме разлика. Значи, и тука беше основната цел и идеја што пократки и побрзи процедури за што побрза осуда, односно што побрза пресуда. Да не се дава можност притворот да се сфати како казна. Јас рабирам дека многу кривични постапки траат долго, меѓутоа, во основа мора да го сведеме навистина на нужни потребни мерки за да не се случува една ваква ситуација некогаш да држите година или две години во притвор, а на крајот на краиштата после да испадне ослободителна пресуда. Затоа што таквите работи после таквата штета треба да ја плаќа државата. Значи, притворот, во секој случај, да биде мерка за обезбедување, а не мерка за казна.

Незнам дали е ова земено како искуство од европските земји, претпоставувам дека од некаде е поучено, не верувам дека е наш изум и сега, немам уште многу време, околу пет минути, значи ќе мора да прескокнам уште неколку работи заштитата на сведоците, на соработниците на правдата и на жртвите, постапка што во овој случај, доколку сакаме да се бориме против криминалот на начин како што сите земји околу нас и сите европски земји се борат, оваа мерка беше неопходно потребно да се воведат во кривичната постапка.

Не можеме ние да бараме од сведоците да сведочат, да кажат некои работи, особено кај делата на корупција, особено кај делата на тешки криминални дела, а да немаме постапка, како што немаме до сега, да можеме тие сведоци да ги заштитиме, како и соработниците на правдата. Тука е таа новина, оној кој соработува со институциите на системот, кој понудува решенија, искази или докази со кои многу полесно можеме да дојдеме до фаќање на вистинските сторители, да не бидат третираны исто како и оние кои го сториле тоа кривично дело. Значи, да се

понуди можност на тие лица или да се ослободат од гонење или некоја поблага казна, што многу често го гледаме во оние подемократски земји од нас, што е многу често потврдено дека таквите постапки дале резултати.

Мислам дека оваа новина е добра, регулирана е во неколку членови. Не би сакал сега подетално да ги дискутирам.

Одиме на главниот претрес. Интересна е новината во членот 292-а каде што сведок или вештак може да биде сослушан по пат на телефонски или видео конференција кога се наоѓа на територијата на друга држава. Така, доста интересно мислам дека е за забрзување на кривичната постапка, макар што не секогаш таквите докази можат да бидат валидни. Сепак, непосредното сослушување е подобро од телефонското.

И, да скратам, не би се задржувал повеќе детално член по член, во секој случај да привршам, законот во секој случај е потребен, неговото донесување е условено, како што кажав и од европското законодавство и од фактот што го донесовме Кривичниот законик, изменет онака како што е изменет, но и од фактот на кој степен денеска нашето општество се наоѓа и дека со криминалот и со криминалните дејствија не можеме да се бориме со заостанати методи, туку со решенија што мора да се инкорпорираат во Кривичниот закон, во кривичната постапка за што подобра и поефикасна борба, односно справување со тие работи.

Јас апелирам до Министерството за правда, како овластен предлагач, тоа што сега го искажав како забелешка, доколку нешто има да се примени, доколку не, да се направи овој Законик да дојде во втора фаза побрзо, значи да не чекаме. Колку е можно тоа побрзо, но да не чекаме да се најдеме во некој правен вакуум, регулирани утврдени кривични дела со Кривичниот законик да не можеме да ги процвесуираме со една постапка што сега е регулирана.

Значи, јас ќе го подржам овој закон, неспорно, ќе гласам за и благодарам за вниманието.

ЉУПЧО ЈОРДАНОВСКИ:

Благодарам господине Караџоски што го прифативте мојот апел.

Министерот побара една минута.

Повелете господине министре.

ИЏЕТ МЕМЕТИ:

Секако дека ние како Влада ќе ги имаме предвид сите овие искажани забелешки, или отворени прашања, или дилеми по однос на одредени решенија кога

ќе ја подготвиме втората фаза, односно текстот на законот за втората фаза.

Апсолутно се согласувам со пратеникот Караџоски дека овој закон претставува еден пакет со двата други, првиот Кривичниот законик и новиот закон кој досега го немаме во правниот поредок со измените на амандманот 17 од Уставот. Секако дека втората фаза на овој закон треба да се вклопи со новиот закон за следење на комуникациите и заедно треба да се донесат. Држиме до тоа ние како Влада и би сакал, еве, и јавно да ви кажам дека сите одредби по однос на тој закон ние ги усогласуваме со опозицијата. Според моите информации одржани се неколку средби и состаноци. Очекуваме дека пречистениот текст што беше договорено на последната средба дека за тој текст ќе добиеме пас, или согласност од опозицијата и ќе одиме заедно со двата закона во втората фаза.

ЉУПЧО ЈОРДАНОВСКИ:

Тука некаде би ја завршиле последната седница пред изборите. Но, претходно би сакал да споделам некои мои размислувања и констатации со вас, иако сме во помал број, се надевам дека и сите други тоа го делат. Имено, можам од оваа позиција од каде што работите се гледаат поинаку отколку кога бев пратеник да констатирам за една висока свест на пратениците, бидејќи ние во овој период од недела дена кој што всушност е предизборен период, не го злоупотребивме тој период, освен можеби со некои отстапувања кога беа пратенички прашања, ја вршевме функцијата што е функција на пратениците, носевме закони. По планот што беше испрограмиран од страна на Претседателството, сите закони кои што требаше да бидат донесени до 1-ви април, тие се донесени. Ова се предлог на закони кои што ќе одат после. Во таа смисла јас уште еднаш сум среќен што постои таква свест и дека оваа недела дена пред изборите не беше злоупотребена. Јас тука би завршил со оваа седница. Со седниците ќе продолжиме после изборите.

Ако дозволите во ваше и во мое име да ги повикам граѓанине да излезат на гласање на 14-ти април.

(Седницата-заврши во 16,50 часот).